

res med meget, meget stor omtanke, hvis den egentlige kamp om befolkningen skal lykkes.

Det her er jo ikke en teoretisk diskussion, men en meget, meget konkret diskussion, der foregår i øjeblikket. Der var en artikel i Herold Tribune i går, hvor en amerikansk militærperson sagde, at vi risikerer at tabe kampen om afghanernes støtte, fordi vi ikke har vist større omtanke i brugen af den militære magt. Jeg tror, det er vigtigt, at Danmark gør de her synspunkter gældende over for de allierede og holder NATO på en kurs.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Det er jeg meget, meget enig i, og jeg mener faktisk også, at det danske forsvar og de danske soldater har brilleret ved at vise, at de har en evne til at kommunikere og have en dialog med den lokale befolkning og indgå ikke bare militært, men også i civile projekter og dermed få en tillid.

Kl. 16.15

Jeg er også helt enig i, at den eneste måde, man kan vinde over Taleban og Al-Qaeda på, jo er ved at vinde tilliden og, som også hr. Mogens Lykketoft siger, deres hjertes. Men det betyder jo også, at vi hele tiden skal finde nogle alternativer både af indkomstmæssig karakter i forhold til f.eks. opiumhøsten og i forhold til at vise vejen i en demokratisk retning.

Formanden:

Tak til hr. Jens Hald Madsen. Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Blandt de næsten 40 lande, der deltager i de internationale opgaver i Afghanistan, er Danmark sammen med Holland det land, der yder det relativt største bidrag, når vi med vedtagelsen af B 161, der foreligger i dag, vil have udsendt op mod 640 personer.

Opgaverne i Afghanistan er vanskelige og svære, og det er ikke muligt at fastlægge en tids-horisont med bare nogenlunde sikkerhed. Efter Talebanstyrets fald er der faktisk opnået gode resultater, selv om de ofte overskygges af mere dramatiske og triste begivenheder såsom vej-bomber og andre terrorhandlinger.

Der er gennemført en række parlaments- og provinsvalg med stor valgdeltagelse, herunder med 40 pct. kvinder, og også økonomien er i fremgang, selv om de internationale bidrag ud-

gør en meget stor andel. Over 2.000 skoler er bygget, og over 5 millioner børn går nu i skole, heraf er 37 pct. piger. Det er faktisk en femdobling. Og næsten 5 millioner flygtninge er vendt hjem.

Socialdemokraterne har hele vejen støttet den danske indsats; den militære, som foregår i samarbejde med briterne i NATO-regi, og hele tiden har vi vægтет den civile indsats og genopbygning højt.

Den danske militære indsats vil fremover blive koncentreret i Helmandprovinsen i det sydlige Afghanistan. Helmandprovinsen er, som det fremgår af trusselsvurderingen, et højrisikoområde. Derfor støtter vi forslaget om, at op til 40 mand fra specialstyrkerne kan aktiveres ved konkrete trusler mod dansk militær og personel.

Fra Socialdemokraternes side vil vi påpege to forhold, som vi mener regeringen må søge at ændre i den militære strategi. For det første er det ikke rimeligt, at bl.a. tyske, norske og italienske styrker er udstationeret med forbehold, der gør, at de ikke kan overflyttes til den mere urolige Helmandprovins, hvis NATO finder det påkrævet.

For det andet mener vi, som også flere NATO-folk har påpeget, at de mange luftstøtteoperationer bør begrænses som følge af store civile tab. Det er afgørende at vinde den afghanske befolkningens tillid og dermed mindske tilslutningen til Taleban.

Genopbygningen må i første omgang udføres med bistand fra militæret, men det er vigtigt så hurtigt som muligt at få ngo'erne ind og deltage i genopbygningen. Selv om NATO-styrkerne sammen med afghansk militær hjælper med at opretholde sikkerheden, behøver det jo ikke at udlægges, som om man arbejder under militærbeskyttelse.

Når sikkerhedssituationen vanskeliggør genopbygning, er det nødvendigt med en kombineret militær og civil indsats, således at der hurtigt kan opnås resultater, som kan forbedre forholdene for befolkningen.

Opium udgør et stort og alvorligt problem, både hvad angår sikkerhed og økonomi. Efter Socialdemokraternes opfattelse er det ikke en opgave for vore udsendte at deltage i afbrænding af opiumsmarker eller på anden vis intervenere. Det er den afghanske centralregerings antinarkopolitik, som skal fremmes og støttes af det internationale samfund, herunder alternativ indkomstmulighed for landbrugerne.